

10 MESTRE TITAS

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA
DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demás llochs de venta de periòdichs

Número solt: 5 cèntims; número atrassat: 10 cèntims

SUSCRIPCIÓ

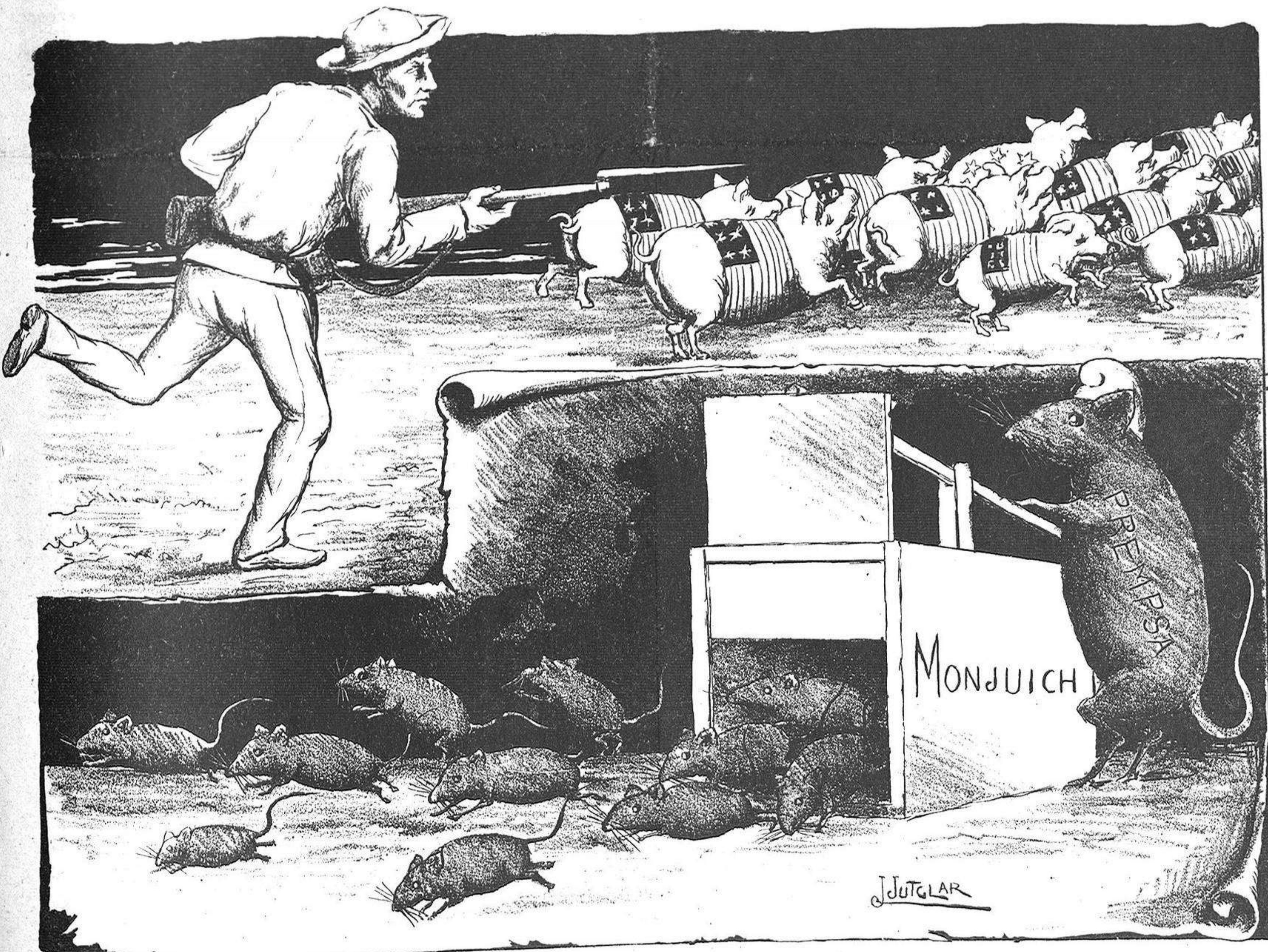
En Barcelona: semestre, 2 pesetas
» » un any, 3 »

En provincias: semestre, 2'50 pesetas
» » un any, 4'00 »

Extraño:

Administració: Fontanella, 5, entressol, 1.ª — La correspondencia al Administrador.

COSAS DE DINS Y DE FORA

Los porchs, devant d' un caloyo
fugen mitj espatarrats;
per lo tant, Moret, las notas
resultan papers mullats.

Si determinada prempsa
creá la carn de canó,
¿no es lo més just que ara eviti
que 's pudreixhi á una presó?

JUGLAR

LA FESTA DE SANT CARLOS

Com estava ja anunciat, los carlistas de Barcelona veren celebrar lo passat diumenje las festas en honor del preclar Cardenal de Milán, rendint al mateix temps homenatge de adhesió al August Desterrat.

La Comunió general.

Va celebrarse en la iglesia dels Sants Just y Pastor que va ser molt concorreguda, fent la plática preparatoria lo ilustre doctor don Anselm Casanovas, canonge de nostra Santa Catedral.

Centenars de carlistas varen fortificarse ab lo Pá dels Angels, comensant los individuos de las Juntas Regional, Provincial y Local, seguint després los socis dels diferents Círcols de Barcelona.

L' Ofici solemne.

A las deu tingué lloch, sent difícil lo penetrar en lo sagrat temple, tanta era la aflluencia de correli-gionaris.

La missa del mestre Cassadó fou esmeradament executada pels coros de la Pía-Unió.

Estava encarregat de cantar las glorias del Sant Arquebisbe el P. Dominico Fray Fermín de la Fuente que pronunciá un elocuent panegírich de Sant Carlos, patentisant las virtuts que l' adornavan y 'ls grans sacrificis que feu en favor dels seus semblants.

Com cada any, al sortir de l' Ofici se cambiaren impresions en numerosos grupos formats en la plassa de Sant Just, convenint tots en un sol desitj, y es: el de que sigui l' últim any que 's celebri fora de la Catedral Basílica, ab assistencia de las autoritats eclesiásticas y civils y hasta militars.

Després, uns á celebrar la festa en familia; altres cap á Miramar y altres cap al "Hotel Louvre."

Banquete Oficial.

Aquest se celebrá en l' "Hotel Louvre," y fou molt concorregut. Lo presidía l' Exm. senyor Duch de Solferino, com á president del Círcol Tradicionalista, sentantse á son costat lo general Mora, Baró de Albi, senyors Carrer, López de Pastor, Muntadas, Morales y altres conegudas personalitats carlistas.

Sent considerable 'l número de policías que 'ns vigilava, lo senyor Duch de Solferino, ab molt bon acert, anunciá que 'ns trasladessim al Círcol, ahont podrián brindar ab *desahogo*.

Aixís ho ferem, passant en grupos en direcció á la Granvia. Allí esbotá lo entusiasme en crits de viva Carlos VII y... altres que 'ns callém.

Varen brindar elocuentment, los senyors Morales, Baró de Albi y Salellas, que meresqueren frenéticos y prolongats aplausos.

La vetllada.

Aquesta tingué lloch á las deu, rebossant correli-gionaris aquell ample saló del Círcol. Presidí lo senyor Duch de Solferino. Després de varias pessas cantadas admirablement per la senyora Laspiur, y pels senyors Soutesany y Laspiur, y de llegir poesías los senyors Viada y Buxareu, don Mariano Fortuny pronunciá un magnífich discurs, demostrant que l' época en que reinava la unitat católica, fou la dels grans fets y grandesas de la patria.

Va mereixer molts aplausos.

Nostre amich el jove Bernat, que estava encarregat del discurs de gracias, va demostrar excelents condicions de orador, meresquent nutrits aplausos.

Va enviarse un telegrama á Venecia.

En lo Centre de Carlistas.

Aquest Centre també va celebrar un banquete en el que hi assistiren 250 comensals, presidits per tres sacerdots entusiastas de la causa de Deu, Patria y Rey.

Apenas podía transitarse per aquells salóns, en el que 's respirava una caldejada atmósfera.

Sota 'l retrato del R... adornat de banderas españolas y pontificias, va colocarse la taula presidencial, ocupant lloch al costat dels sacerdots, los se-

nyors Riba, Ferrán, Gimbernat, lo president del Círcol de Sant Gervasi senyor La Motta, y 'l de Bañolas, don Manuel Aromir, y la comissió organitzadora del banquet. Enfront estava la taula de la premsa.

Un sacerdot va benehir la taula, y al finalizar lo banquet, lo R. P. Picó iniciá 'ls brindis, pronunciand un magnífich discurs, pintand de má mestre lo significat dels lemas sagrats de nostra bandera, recomenand la fidelitat al R... de qui Espanya espera la prompte regeneració.

Una nutrida salva de aplausos coroná la seva brillant peroració.

Los senyors Ferrán y Puig llegiren magníficas poesías.

Seguidament va aixecarse 'l senyor Roma, que pronunciá un discurs en catalá del qual no podém fernes eco, perquè alguns maliciosos dirían que... se se l' hi ha mort l' avia. Pero, si alguns volen enterarse, que ho preguntin al delegat del Gobernador, y es fácil qu' ell 'ls ho expliqui.

Després va ferho 'l senyor La Motta. Inútil dech dir tractanse d' un militar, que la punteria va ser bona.

Y després de dirigir algunas frases lo senyor Aromí, president del Círcol de Bañolas, y de donar, en nom dels carlistas de aquella població, un crit de ¡Viva 'l Rey! lo senyor Gimbernat va donar las gracias á la numerosa concurrencia, anunciand per avuy una reunió á fi de deixar terminat lo reglament del Montepío que, baix l' advocació de Sant Carlos, va á fundarse per socorre als carlistas en cas de mort ó enfermetat.

¡Laudable idea!

Finalisá la festa ab un concert que donaren los senyors Laspiur, Sanesteve y Morera, acompañats en lo piano per lo senyor Saura.

Los senyors Laspiur son dos artistas acabats y tenen ben merecida la fama de que gosan.

Lo distingit professor va cantar l' aria de la *Favorita* ab un gust y colorit que 'ns deixá entusiasmats.

Donya Adriana de Laspiur va cantar varias pessas, demostrand condicions de artista consumat per l' expreció y sentiment de que feu un verdader derrotxe.

Varen enviarse telegramas á Venecia y al *Correo Español*.

En Miramar.

A la una de la tarde, xano, xano, se veyan pujar montanya amunt de Montjuich, á grupos de carlistas que 's disposavan á celebrar espléndidament la festa del Sant del R...

El número de assistents al banquet passavan de 240, presidits pel general Moore que tenia als seus costats als senyors Serra y Benet, Casanovas, Regué y Soliva.

Entre 'ls carlistas, encar que aquestos siguin dels de més *génit*, hi regna sempre l' ordre, y aquest fou complet per no donar gust als lliberals, transcorreguent 'l *piscolabis* ab la natural alegría que es propia en nostras festas de familia.

Lo senyor Espigó iniciá 'ls brindis, y ho feu per Don Carlos y pels soldats que lluytan en Cuba y Filipinas.

Seguiren en l' ús de la paraula los senyors, Sala, Cardona, Llord, Alegría, Dalmau, Puig y Soliva, y per fi lo general Moore quals brindis arrancaren forts picaments de mans y aclamacions valentas de aquella multitud de soldats de la passada campanya.

Va redactarse un telegrama al ministre de la guerra y un altre á Venecia.

La teca, de primera.

Aquestas son, ressenyadas llaugerament, las festas celebradas per los carlistas de Barcelona en honor de Sant Carlos y en obsequi de Don Carlos de Borbón.

Hasta un altre any... que será un altre cosa.

RESUMEN

Círcol Tradicionalista 183 comensals (presidits per un noble.) Centre de Carlistas 249 id., (presidits per tres sacerdots.) Miramar (Pelayo, societat molt

anomenada recreativa) 254 id., (presidits per un general.) Total, 686 comensals. Y si añadím á tal número, el de *altres tant* 686 que desitjant assistir á tots no varen assistir á cap, suman 1372 comensals, á qual número no havia pogut arribar cap dels partits polítichs que han celebrat banquetes en aquesta capital.

¿Per qué 'ls que 's reuneixen com germans en la Taula Santa á alimentarse del Pá Diví, no 's poden reunir, tots, en la taula de un banquet fraternal... puig tots son fills d' un Deu y soldats d' un Rey?

Qui potest capere capiat.

Que no son horas de arrancar llágrimas al Rey.

CASTANYAS

Avuy que per tot arreu, carrers, plassas, cantonadas, las *dichosas castanyeras* (ó millor dit, castanyaires) molestant als transeunts los destorban y entrebancan ab fanals y torradoras y cadiras y cenallas hont se coban y *conservan* las castanyas ja torradas, á ningú l' hi fara estrany que parlém, donchs, de castanyas, puig es la fruta del temps, y are es la hora de parlarne.

En lo dia de Tots Sants, qu' es una bella diada, tots los fills de Catalunya aymadors dels seus usatges y patriarcalis costums que llegaren nostres pares, celebran aquella festa, com en llur temps celebraren, reunintse las familias en la llar payral del avi; y ab santa pau fills y nets un colp *resats los rosaris*, després de la fletania y aquella requesta llarga de pare-nostres, oferts en sufragi de las ánimas, comensan la animació la alegría y la gatsara; y 's continúa la festa al entorn d' inmensa taula, sopant opíparament y fen la gran castanyada, *coronada* ab panallets, y *rematada* ab vi ranci. ¡Que hermosas son las costums de la terra catalana! Se solen finalizar tan simpáticas vetlladas, ab algún cuento d' aquells históric-mistich-fantástich, del temps de las *llumaneras* ó dels sigles de las *llantias* que deixan esferehits y fan vení esgarrafansas ensemps serveix de concells per la poruga maynada. Heus aquí, lo bon recort, de las castanyas torradas.

Difícil fora contar tantas menas de castanyas com á voltas se presentan puig n' hi ha de molts castas. Las castanyas de Tots Sants, se solen menjar torradas ó bullidas si algún jay no te dents per rosegarlás. Hi ha també *castanyas bordas* y una mena de *castanyas* que se solen *servir crúes* sens bullirlas ni torrarlás, y la gent que s' *aficionan* molt sovint *també las tastan*; fins y tot lo Mestre Titas las reparteix á vegadas: y més de quatre polítichs de *pisó* com are 's gastan, ben segur mereixerían quatre *castanyas* ben dadas, barrejadas ab *bolets* que també es bona vianda; tals *castanyas*, amanidas ab *bolets*, *pinyas* y *natas*, son un platillo excelent per *celebrá* una diada. D' aquestas castañas *crúes*, n' abundan qu' es un escándol.

3'50 pessetas

MAGNÍFICA OLEOGRAFÍA

A 16 tintas. 79 per 55 centímetros

Mes no son aqueixas solas
ni las úniques castanyas;
n' hi ha de un altre sistema
que la Prudencia las guarda,
y aquesta bona Senyora
ya comensa a prepararlas
puig se va acostant lo dia
que la Patria las reclami.
Aqueixas sí que son bonas
y calentassas... y torradas....
n' hi han de xicas y de grossas;
aixó, sí que son castanyas.
¡Lástima qu' el patriotisme,
no deixi parlar la taula!
y que fassan durar tant
aquestas parts de rosari!
Mes ja vindrá si Deu vol;
ho demana tota Espanya;
vindrá 'l dia de Tots Sants
sens que pugua trigar gayre,
y sortirá aquell platillo....
traurém del toch las castanyas....
y llavors, celebrarém
nosaltres la castanyada.

FLÓSTICH

JA SE 'NS ACOSTA

Sí, aymats lectors y correligionaris, las circunstancias precipitan cada día més, lo carro de la llibertat en lo fangós barranch de las aguas pestilentas que han sortit de la inmundicia de 'ls desacerts de los que 'l guían, ahont quedarà enclavat y estavellat per sempre.

La justicia de Deu está próxima a brillar com aquella portentosa estrella que guiá als Sants Reys al portal de Bethlem, destruhint ab la seva resplandor las tenebres que feya anys ofuscaban lo mon.

Prompte veurém als homes que volen passar per pares de 'ls pobles, rendits a las nostras plantas demanantnos pietat y clemencia, porque no fem públicas las sevas patryas y malverciós de uns fondos que debían considerar com a sagrats.

¿Ens venjarém? ¿Tindrém los cors tan durs com élls? ¡Jamay!

Lo que sí farém, será inspeccionar detingudament los comptes que induptablement trobarém molt espessos, degradant públicament y fent responsables de la mala administració que haigen tingut, als que haigin mercadejat los nostres interessos, sostuhint immediatament los seus càrrechs per personas de conciencia.

Aquell día tindrà certa semblanza ab lo del terrible fallo del de la Justicia Divina en lo Vall de Josafat, ahont farém los grans descubriments, vejent al nú cosas increíbles.

Las salas de juntas de algunas localitats quedarán roblertas de caretas, com per art de mágica.

Vindrà lo Representant de la justicia del poble y separará a l' esquerra als desenmascarats, que avergonyits de tanta ignominia per las sevas malas obras, sufriran lo despreci de la gent de be y quedarán desterrats al olvit, fins que haigin purgat las sevas negres culpas.

De consegüent, comensém a discorrer y a pensar los quins dels adictes reuneixen cualitats y aptituds suficient per desempeñar a la perfecció los càrrechs administratius, porque cuant siga hora no siguém sorpresos per algún d' els molts que vestits ab pell de ovella, sent afamats llops, fins avuy han tingut tan empenyo en volguer mangonejar las cosas a costa dels pacífichs y soferets vehins.

De cap modo havém de volguer gent que busquin portar la batuta com han permés los liberals; sino que farém de manera que ho fassan los que sápigán y no pretingan.

Una de las condicions més precisas, será tenir acert en trobar empleats que correspongan a las nostras aspiraciós; puig de cap manera habém de consentir que sigan de los que s' han inspirat ab lecturas anti católicas, per resultar nulitats y personas fácils de sobornar, ni de los que explotan als pobres fentlos pagar crescudas cantitats per un censill expedient ó altres assumptos proporcianant un doble jornal a los que ja paguem per altre concepte, porque ns serveixin en la forma que tenen obligació.

Será arrivada la ocasió que tothom voldrá haber sigut dels nostres; aqueixos indiferents que avuy no son carn ni peix y hasta los que 'ns fan dissimulada y oberta guerra posantnos mil obstacles en los nostres ligitims drets, calumniantnos de la manera més pèrfida de si som causa de desuniós y de cosas pitjors, tindran barra per aclamarnos y dirse partidaris de las ideas que defensém.

¡Caríssims companys; animemnos y endevant! Los que encara per cualsevol causa esteu retrets ó retirats a casa sense contribuir al impuls de nostras venerandas tradicions, sortiu de la apatía y preneu part activa en los travalls de propaganda; porque si espereu gaire més, com no será cuestió de fer lo de altres vegadas, ja será tart, y no tindrà cap gracia que se vos donguin las castanyas cuitas y peladas.

Y los que ja fem lo que'ns correspón, rodoblém los nostres treballs per tots conceptes y sense fiarnos de nostras propias forsas; no siguém conalgúns que volen aparentar ser dels nostres contradint ab los seus actes de poca fé, los sentiments religiosos de Aquell que ens dona exemples de amor a Deu y a la Patria.

Congreguemnos ab frecuencia en lo Sant Temple del Senyor y de un modo especial fortifiquemnos ab lo Diví Pa de 'ls Angels, porque tingan més eficacia las nostras oraciós y allí preguém de cor porque Deu s' apiadi de nostras afligida Iglesia y desventurada nació, concedintnos prompte lo verdader triunfo de la primera, que sera, sens cap classe de dupte, la salvació de la segona y la felicitat de tots los bons espanyols.

FLISTIS.

San Esteve de Castellar, día de San Carlos 1897.

ARRONSÉM

L' *Ajudant* del MESTRE TITAS no permet que 'ns barallém; diu que no está per *chinitas*, *discussións* grans ni petitas; donchs *minyóns*, apa, *arronsém*.

Parla molt de la *espardenyá*, y aixó *noys*, me fá *neguit*; jo, no estich per rebre *lleya* que ho farà, si poch s' hi empenya y seguim l' aytal *brugit*.

Creyeume, fem tots *muixoni* que 'n Flóstich juga molt fi; així, es fácil que 'ns perdoni y sotarrém lo *dimoni* sens que ho pugá pas pahí.

¡Qu' estaba alegre el *banyeta* ab *bullá* tan *colossal*! De segü que aquesta feta l' hi dará bona *trabeta* y ben fort mal de caixal Per ma part, no moeh més *fresa* ni estich ja per més *rahóns*; Condeixible de Manresa, no gastém més *altivesa* y finim las *discussións*.

Tú sabs bé que 'n sent a *classe* se 'ns vol quietos y aprofitats, tot, lo Mestre 'ns ho *repassa* y ab una santa *catxassa* va corretjint *disbarats*.

Donchs jo, al llegir ta *carteta* vaig *replícar* fort, molt fort,

mes, no 'm va sortir la *treta* porque 'l Mestre ab la *palmeta* me vá deixá un bon *recort*.

Y no n' hi hagué prou encara, que 'm vé ara l' *Ajudant* y 'm diu que hi sortit de *mana*. ¡De *vergonya* 'm cau la cara quan me *renyen* sent tan *grant*!

Pro qu' hem de ferhi, silenci, ó *muixoni*, qu' es igual; jo, no cal que poch me hi pensi ni temeü que 'l *consell* llensi porque *noys*, vé de molt *alt*.

L' *Ajudant*, aixís ho mana; diu que acabém ja d' un cop; ja no vull ser més *pavana*, puig si algú vé y m' *entabana noys*, el deixo fet un *pop*.

Castellarenchs, prou barallas; que ab tanta *bullá* y *rebrech*, tantas *trifulcas* y *agallas*, hem fet que fitblés las *trallas* l' *Ajudant*, ab espatech.

A tots, mos diuhén *muixoni*, per consegüent, que callém, puig si n' hi ha algún de *toni* qu' encar *cridi* ó *enrrahoni*, ja cal *minyóns*, que 'l *xiulém*.

En Flóstich no vol *bronquina*, y si no, ens *treurá* la pols; diu que acabém la *renyina* y aprenguem bé la doctrina que, ben *faltats* n' estém molts.

Y té rahó; ab tanta *brega*, no s' arriba may en lloch; un se cansa y *esbufega* y obra sols ab molta *pega*; que de profit, en dón poch.

Endavant; molta cordura, y no volguém més tals bromas; puig que ab conciencia vos *jura* no donarvos més *tortura*, l' *atent*.

PEPET DE LAS POMAS.

Vilanova y Geltrú, 8 Novembre 1897.

REFORMAS BLANCAS

No senyor que son negras, dirán vostés veyent que lo de Cuba es posa del color del clatell de 'n Máximo Gómez; pro jo 'ls hi replicaré a vostés que, no son negras tampoch, sino grogues, aixó es, fetes per art de las *grogues*, de las poques que quedan a Espanya y qu' encara no son al Banch de Londres passant per las mans de nostras ministros patriotas.

Ja veurán la mostra d' aquestas reformas per algunas que 'ls hi 'n diré y qu' he pugut indagá gracias a la correspondencia que tinch ab en Martinez Campos, porque ell, ja se sab, basta que se l' hi escrigui sense ortografia porque contesti.

Escoltin bé y no s' espantin, porque altres 'n sentirán de més grosses. Lo primer que farà el *Virrey de Guagiras* (antes era d' Indias) qu' ha ficat la *pata* a Cuba fá quatre días, es reformá l' uniforme als voluntaris, fent que 'ls hi vingui més estret porque no 's puguin moure ab tanta *desenvoltura*.

A l' Habana s' aixecará un monument a n' en Moret que tindrà als costats quatre fonts rejant continuament *indemnisións Mora*; podran emplenarhi lo canti tots los que acreditin haber assessinat a algún espanyol ó sigut causa de que l' assassinessin.

S' abolirán las presóns; los presos serán posats en llibertat després d' haber rebut d' en Blanco un abrás *fraternal* .: y una significativa estreta de mans .: Llaboras s' entornaran purs é immaculats a la manigua.

Se farà aixecá de nou lo plano de la Isla per medi de triangulaciós .:

Se repartirán *mandils* porque 's puguin aixugá las mans vermelles de sang espanyola los que vaigin a la font mencionada antes.

Als elements espanyols se 'ls hi reformará la

DE DON CARLOS DE BORBÓN 3.50 pesetas

Pe 'ls de fora, més 0.50 pta. per certificat y franquetx.

llengua perque no puguin cridá «viva Cuba espanyola».

Los soldats s' aniran per la manigua ab un plech de diaris cad' un y cridant ¡¡L'Imparcial y El Heraldo!! que portarán articles de fondo demanant perdó en nom d' Espanya á las ordas d' en Gómez. Los capitanejará 'n Morote.

L' escuadra, se suprimirá per ser un lujo. Los barcos que *fassin aigua* servirán per criaderos d' ostras, y los demás, se remitirán á Espanya á bordo d' els Trasatlántichs, si es que hi caben, y al menos aquí tindrem llenya per fer foch á l' hivern.

A n' en Dupuy de Lome, se l' hi regalará una carreta ab un parell de bous perque pugui acudir més depressa als punts d' ahont surten las expedicions filibusteras.

Se farà per últim una gran reforma general de barbas yankees y filibusteras (es tot igual) tots se farán la barba d' or.

Ah, m' endescuidava: se reformarán també los jegans de l' Habana, l' un representarà 'n Sagasta, no ab tupé, sino ab coleta de chino, que es lo signo dels nostres governants diplomátichs, ya que com á chinos se deixan estafá. L' altre representarà l' Espanya.

Per ferlhos ballá se ficará 'n Woodford dintre del primer y 'n Mankinley dintre del segón,
y 'n Giberga y D. Ramón
á devant
al unisó tocarán
lo violón.

NEMO.

SEMI-VISITA

A LA ESCOLA DEL SENYOR MESTRE TITAS

Sant Tornemhi. Patró dels laboriosos, m' ha promés que jamay seré aixelat, si sols volo als paratjes deleytosos manció de la justícia y la vritat,

Donchs, ab molt gust jo vinch altre vegada, y atiát pels mateixos sentiments ab que fu la penúltima volada, deixant potsé als deixebles mitx contents: parlaré de la festa de San Carlos, qu' es día de rosech pels lliberals, sers que jo ni voldria anomenarlos, pro sí cantáls'hi promte 'ls funerals.

Ab alegría 'l jorn passa un subjecte sa anomástica festa celebrant, y, haven llegit y ohit frasses de afecte, ja s' ha acabat lo día del seu Sant.

Si aquest jorn commemora un personatge que despedeix aroma d' alfonsí, vesteix de gala, v. gr.... al patje que tot pulere li posa 'l corbatí, al cotxero qu' espera la propina, quan li dirá (ab la boca): Per molts anys, l' enribetat porter que se li inclina y gent que pel metall tenen afans.

Ab falsa cerimonia á molts los fican al quarto bó; si 's mostran principals; mes totas las funcions que 's verifican son y acaban com fochs artificials.

Pro, quan arriba 'l Sant d' una persona que al meys pel nom coneixen tots vostés, la qual se trova avuy sense corona perque uns intrusos y traydors li han pres, lo tractament de Rey havent de rebre perque ho es y la Patria 'l té per tal, gno es veritat que, quan aquest celebra sos días, la gambanza es més Real?

Bé ho canta, bé, l' Espanya verdadera, per més que 's trobi del butxí en las mans esclava, té en lo cor una foguera, y eix foch demá obrirá tots los volcans.

Fins quan es la ocasió més senyalada á *un* que avuy viu á Madrit, sempre la multitud resta callada,

ni may d' entusiasme s' ou un crit.

En cambi, ab goig se mira com flamejan las espurnas que aviat per tot arreu abrusarán las feras que grapejan, sacrilegas, un ceptre que no es seu.

¡La festa de San Carlos!... Eixa festa

que cada any va creixent lo nostre ardor, avuy com may á Espanya manifesta que per salvarla ve ja 'l Salvador.

La festa de San Carlos no s' acaba pels que ja oviren lo capdal moment en que 's lliberará á la Patria esclava ab l' ajuda de Deu Omnipotent. Mentres no 's pari 'l prech que ab fe s' eleva com incens pur á las regions del Cel, es ben segur que á Espanya l' honra seva retornará 'l Monarca á Deu fidel.

Signe es de que 's conclou lo temps de prova veure del sant desitj la execució. Aixís prompte scrém á una era nova, aixís vindrá la gran Restauració.

La noble, episcopal ciutat d' Asona, sos lleals fills sol·licita acoblant, ha orat també per la reyal persona que desitjem que reyni... governant.

A més, los vigatans una vetllada ab cor més entusiasta hem celebrat, perque un altre any será aquesta diada més solemne, ab entera llibertat.

Com sé que *cansó* llarga també cansa, coneix que haig de posar ja punt final. ¿Me descubresch, ó 'ls deixo ab la esperanza de ferho front á front del lliberal?

Pel secret opto; guardaré silenci, si bé á ses ordres sempre á punt estich. Vosté, per consegüent, mani y dispensi á son ver servidor,

L' AUCELL DE VICH.

DESDE CASTELLAR

Senyor Director de lo LO MESTRE TITAS:

La nota del día de aquest poble no es altre que parlar de la carta de 'n *Nas fregas* insertada en lo penúltim número del seu agradable senmanari. No hi hagut persona que, al llegirla, no haigi experimentat un verdader goig per la justa y merescuda crítica y per tenir l' esperanza de que desapareixin de la vista de tothom escándols que per cap concepte han de permetrer las personas amants del ordre y de la moralitat en Castellar.

A pesar d' aixó, lo diumentje passat, com si tal cosa, 's va presentar lo *flavio* de la ciutat vehina, no sapiguent tal volta la efervescencia que hi havia en aquest poble, deguda á la insertada carta. Veurem, donchs, lo diumentje vinent, si tornarem á sentir lo *ninch... ninch* de la campana anunciant la arribada del senyor.

Sens dupte que sí, perque lo tal subjecte es molt constant y te un carinyo rabiós á la *cadira*, y lo menos los diumentjes, no pot passar sens venir á abrigarla y resguardarla dels ayres humits y frescos.

Es una voluntat borratxa la que sent aquest *flavio* per la *cadira* que encara que passada de moda, y bastant atropellada, pot resistir lo pes del que s' hi assenta.

Veurem, donchs, si á aquest *flavio* que no entent las indirectas, se l' hi farà necessari *avisarlo* d' un altre modo...

Dongui la més cordial enhorabona al oportú *Nas-fregas* per haver tingut l' acert d' escriurer una carta que, per los fins que 's proposa, ha sigut agradable á las personas sensatas de la població, y á V. senyor Director, las gracias anticipadas per dignarse insertar la carta de son affm. S. S.

MAGARRINYAS.

Castellar, 7 de Novembre de 1897.

DESDE SANAHUJA

Molt estimat senyor MESTRE TITAS:

En aquesta vila hi ha una societat qual nom enamora y entusiasma perque 's diu *Protectora*, no dels animals, sino *dels benaventurats* y es tan bona *minyona* que atipa als liberals y 'ls afarta de carn d' olla y estofat.

Pero, vamos; ¿que no hi va haver garrotadas?

¡Cá! si 'ls liberals, especialment los de aquí, no son bons més que per estirarse el *mostachu* y fer ximple-rías.

Donchs, ¿qué va passar?

Res; que uns quants farts de carn d' olla y estufat

de la *Protectora*, plens de *cascus* y molt *beguts* varen anar á cantá ximpladas y á moure escándols al digne senyor Rector, y després de haber fet 'l *burro* 'ls feren retirar.

Bé es veritat que estém en lo sigle del pel, pero los liberals sembla qu' han nascut en los sigle del pel y de la llana, y no es estrany, puig que sempre portan penjadas *Las Esquellas* y *Las Campanas*, y aquets *estris* sols los portan los animals de pel y de llana.

Son humil deixeble

CHICH DE 'N CHEN.

Sanahuja, 7 de Novembre de 1897.

PASSATEMPS

XARADA

La primera, es nom sagrat que imprimeix veneració;
per la dos tersa debem lluytar y vence ab honor.
Per lo quart, darém la vida y la sang de nostre cor.
La total, son tres dilemas grabats ab lletres de foch al be 'l mitj de la bandera dels que son bons espanyols.

F.

AGRÓSTICH

*
* * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Sustituir los punts y estrellas ab lletres que, llegidas horizontalment, donguin: 1.ª consonant.—2.ª article.—3.ª trasto per anar al altre mon.—4.ª defensors de la legitimitat.—5.ª nom de flor.—6.ª una bestia.—7.ª consonant.—8.ª poca cosa.—9.ª nom d' home.—10.ª personatge en la escola d' en Titas. Y que, llegida verticalment la línia d' estrelles, dongui lo nom d' un personatge poch del agrado de las institucions.

A. R. SOPIMPA.

TARGETA

A IGNASI TRACTOTS

LLEO MELETA.

Formar ab aquestas lletres los noms de dos senmanaris catalans, de bona mena.

J. MONTSERRAT.

GEROGLIFICH

× BON BON FUS
ell ell lo lo
DEL lor
en en en en

R.

Soluciones á lo insertat en lo anterior número:

Xarada: Flóstich.

Rombo:

M
M A R
M A N I A
M A N R E S A
R I E R A
A S A
A

Targeta: Sagasta, Moret Gullón.

Geroglífich: Per morral un lliberal.

Establiment Tipogràfic, Casanova, 13; Barcelona.